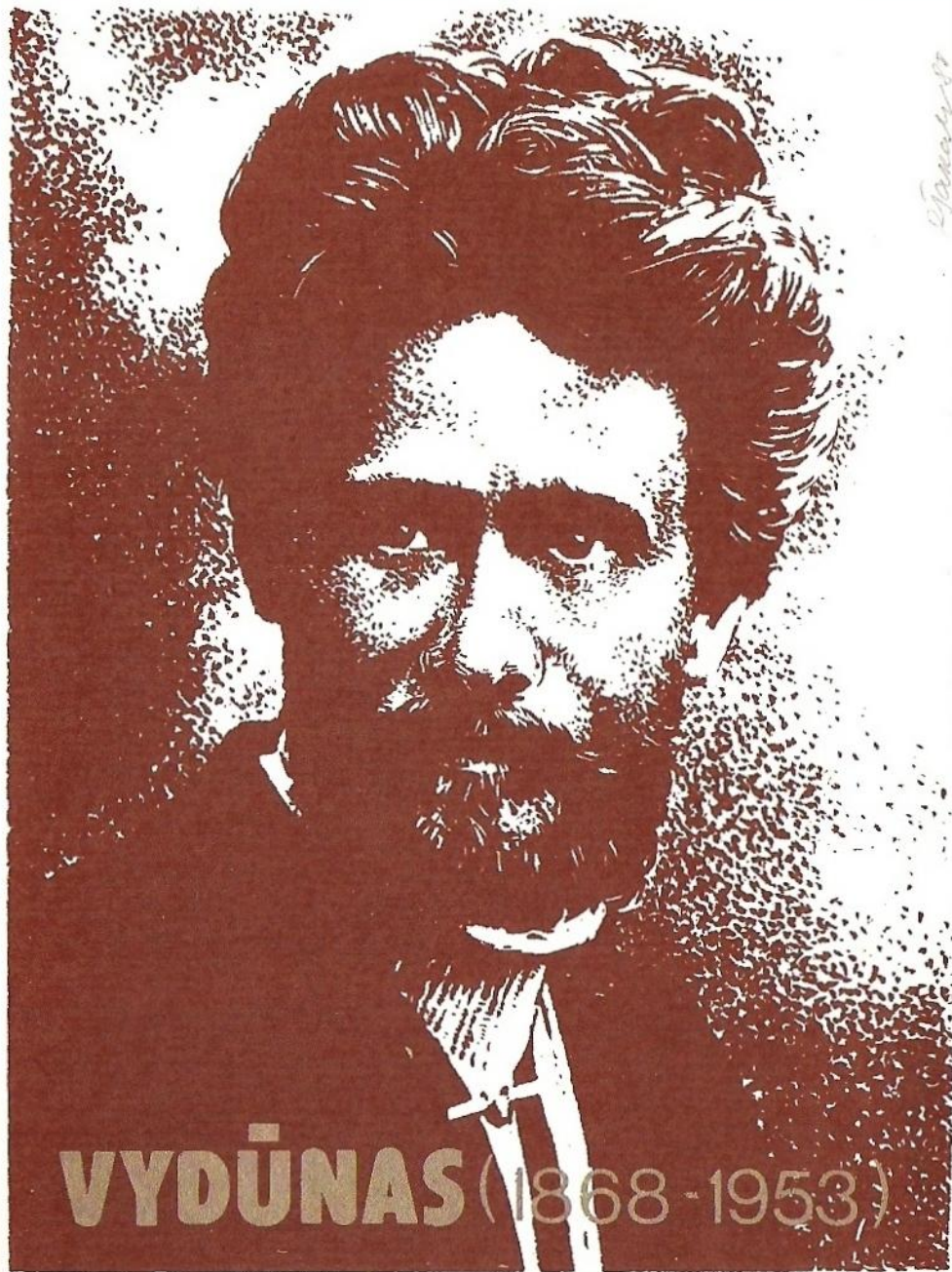

Vydūnas. Žodžiai ir mintys...

145-osioms gimimo metinėms

alorėkote primate
ingū sveikinimu
ai. Prisimena ma
ilgaus matuis nu
visi teatros gyvė
is naminklus, ku
i nerilaujanti
kad būsimieji
be tiek nerualo
iems geriausius
būmus kv-geriau
ys ir išmels pala
ei, kur tik laukia
is apsirėiskimu

dail. A. R. Šakalys

Save pažinti yra aukščiausias žmogaus uždavinys.

(Raštai, t. 3, p. 29)

Žmogus yra duškelė prie to, ką gamta vadinam.

(Raštai, t. 3, p. 7)

Žmonijos byrėjimas gimsta iš to,
kad žmonės kreipiasi visiškai nuo dvasinės visumos [...] į materialų gyvenimą ir į savo geidulių kūrimą.

(Darbymetis, 1923, Nr. 7, p. 55)

Žmogus tegali gimti iš žmoniškumo.
Jis pareina iš sąmonės srities.

(Raštai, t. 1, p. 105)

Žmogui užduota, kad jo asmenybėje vyrautų žmoniškumas.

(Raštai, t. 1, p. 404)

O mes, rodos, su savo išradimais,
su visokiomis priemonėmis ir įvairiais įrankiais
labai esame toli parėję, bet su savo sąžiningumu atgal pasilikę.

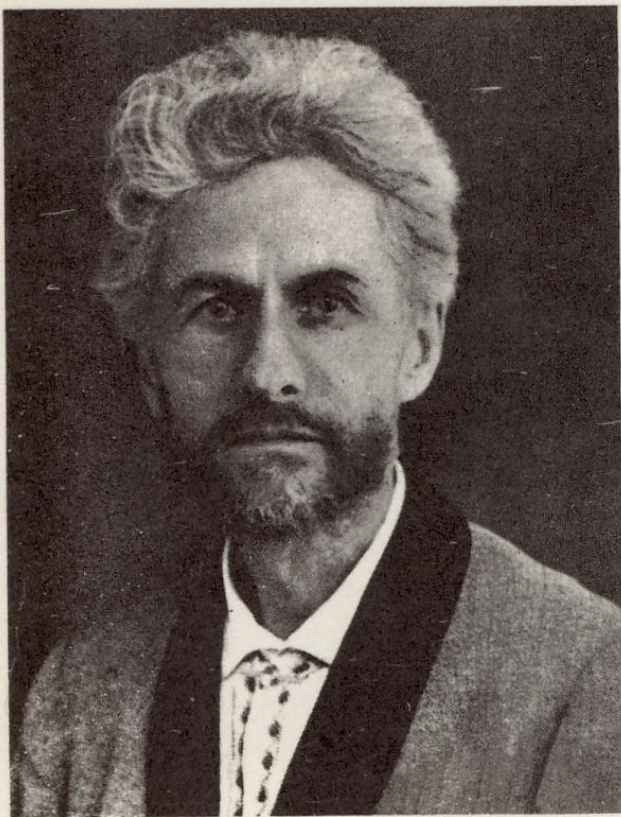
(Jaunimas, 1912, Nr. 5, p. 15)

Žmogus visuomet veikia, kaip jis gyvenimą suprantą.

(Raštai, t. 1, p. 379)

Protingas žmogus ištęsi pažadą ir nežada to,
ko jis negali ištesėti.

(Raštai, t. 4, p. 234)

Vydūnas - Vilius Storasta,
1868-1953,
lietuvių rašytojas ir filosofas.

Išleido Filatelistai, Cicero, III.

Post Card - Atvirlaiškis

PLACE
STAMP
HERE

su vaisių ir paprastų ir išmės valai
mimmo iš Augstybės, kur tie loquai
ma geros mūsų vėliav apsirėiskimū

Geriau yra klaidžioti savo galiomis pasitikint,
negu vaikščioti tikru keliu kitam vadžiojant.
Kito kelio augti nėra.

(Jaunimas, 1911, Nr. 1, p. 2)

Šventė pirmiausia yra tyla.

Nurimęs turi būt visoks judesys, visi trenksmai, visoks darbas,
nutilę visi garsai ir šūkšmai.

(Mažosios Lietuvos lietuvių šventė, 1927, p. 3)

Gyvenimas yra giesmė, yra gaida.

Ir jos klausydamies, mes švenčiame.

(Mažosios Lietuvos lietuvių šventė, 1927, p. 4)

Joks gyvis neserga tiek, kiek žmogus. [...]

Jo ligų priežastis pareina iš to, kad per daug valgo ir geria.

(Darbymetis, 1921, Nr. 2, p. 11)

Jau kūno atžvilgiu žmogus pats turi visa ką daryti,
[kad] jis sveikas augtų. Neturi jį lepinti, bet ir ne varginti.
Visaip reikia būt saikiu, santūringu.

(Laiškai skautam, 1978, p. 50)

Žmogus serga, kuomet gyvenimo įstatymai yra jojo nepaisyti.

(Raštai, t. 2, p. 281)

**Turto geisdamas, žmogus, vadinas, geidulių varomas,
neleidžia kūnui ilsėtis, ir jis silpsta, jo sveikata griūva.**

(Raštai, t. 2, p. 321)

Moteriškas gražumas turi būti pagrinduotas sveikata.

(Raštai, t. 2, p. 406)

malonēkite priecāti
līdzīgu sveikumu
ma. Trisimcma ma
no ilgais mēts nu
mūsā kautos gyv
vius pamiršus, nu
tēsi verilicajanti
os, kad būsimu
nebe tiek mēro
visiem gericiem
darbāms no-gericu
rāšs ir ismels palai
tubē, kur tie locekli
ālvā apsvēskimu

Fotografija iš asmens dokumento.

1935 03 21

Nėra žmogui grožės be sveikatos.

O jaunumas jau savaime yra sveikata bei grožė.

(Raštai, t. 2, p. 274)

Bet kaip reikia išminties norint žmoniškai gyventi,
taip dar daugiau jos reikia norint susirgusį gydyti.

(Raštai, t. 2, p. 287)

Daug svarbiau yra rūpintis savo sveikata negu ligų gydymu.

(Raštai, t. 2, p. 288)

**Geriausias būdas gydytis yra išmintingai gyventi:
maitintis, ilsėtis, dirbti, jausti, manyti.**

(Jaunimas, 1914, Nr. 6, p. 1)

Eik linksmas prie darbo kaip prie žaismo.

Ir imkis taip rimtai žaismo kaip darbo.

(Jaunimas, 1914, Nr. 6, p. 2)

Tu nori gauti sau tėvynę, bet reikia ją savyj sutverti.

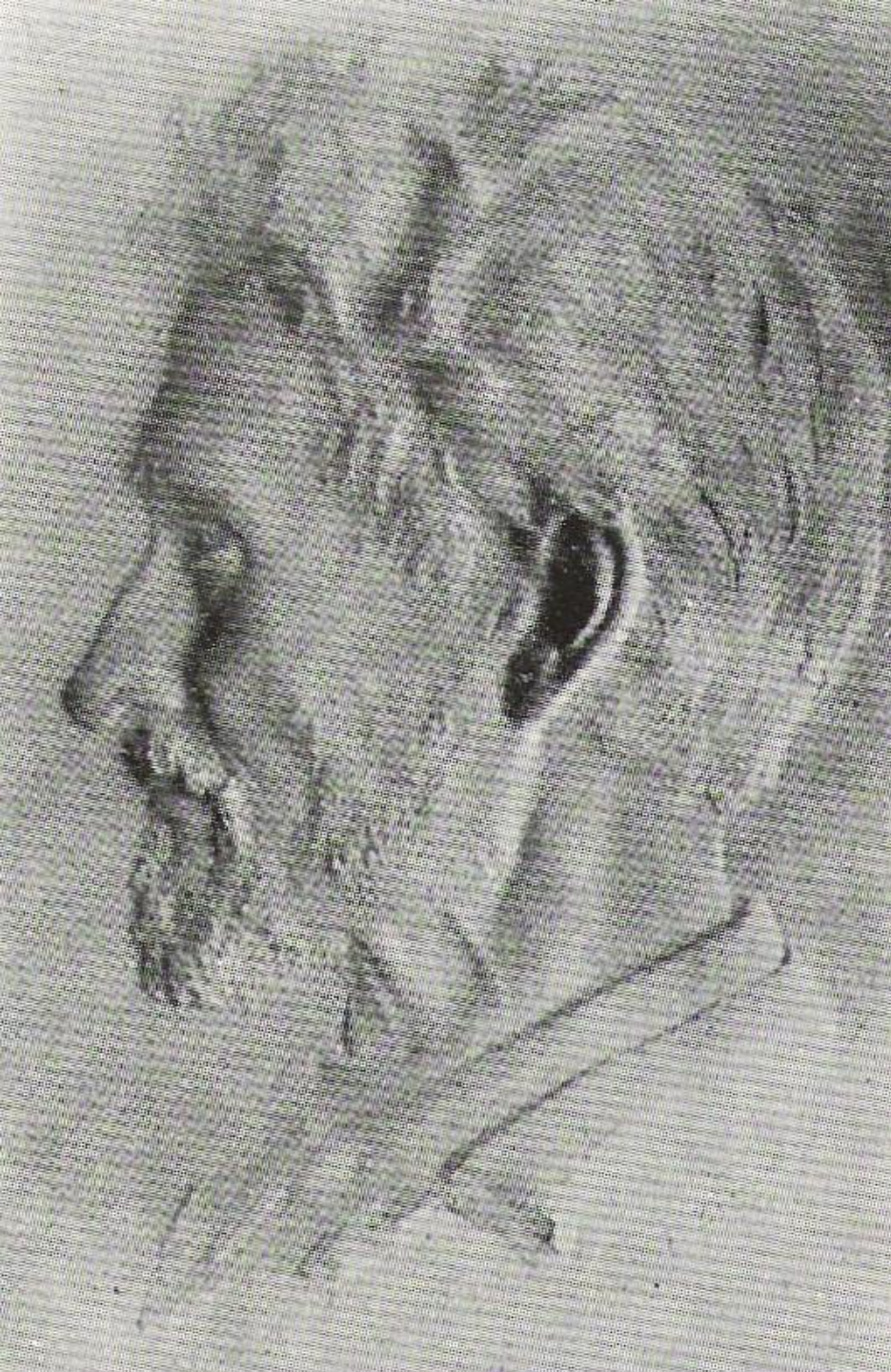
(Probočių šešėliai, 1908, p. 159)

**Bet tos tautos teislikš, kurios rūpinsis žmogaus galiomis,
auginimu tikrosios žmogaus didybės.**

(Židinys, 1928, Nr. 5-6, p. 431)

Melas – didžiausias mūsų dvasios silpnintojas.

(Židinys, 1928, Nr. 5-6, p. 431)

ī malonēkite priecāti
sirdingū sveikinumi
gimnā. Trisimēna ma
tēr ilgaīs mātāis nu
l mūsī kautos gyve
vorus pamirālus, nu
tēsi verilicājam tē
icos, kad būsim mēje
s nebe tik vērvalo
visiemis gericāsiem
darbāms pv-gericā
rasys ir ismels palai
stybei, nuv tik loquā
vālvā apsirāsimā

dail. Zikaras

Mūsū Vytis. 1988 m., Nr. 4

Vieningumas visų tautų žmonių yra viena pirmųjų sąlygų
tautos didingumo.

(Akademikas, 1935, Nr. 19, p. 413)

Be girdimosios kalbos, yra ir regimoji kalba – raštas.

(Raštai, t. 4, p. 299)

Kultūra – aukštas žmoniškumas – sudaro tautos stiprybę.

(Laimės kalendorius. 1933, p. 20)

Niekuomet žmogus nėra toks gražus, koks jis yra kurdamas.

(Raštai, t. 1, p. 476)

Kas poeto sakoma, yra tarsi regima.

(Jaunimas, 1912, Nr. 3, p. 8)

**Tikroji kultūra ten viešpatauja,
kur žmoniškumas yra valdovas žmogaus asmenyje ir gyvenime.**

(Laimės kalendorius, 1933, p. 25)

Mokytojų uždavinys yra, kiekvieną tautos vaiką padaryti
tautos gyvybės veiksmiu, kūrybos tarnu.

(Tautos givata, 1920, p. 111)

Lietuviškojoje kalboje glūdi senųjų laikų
žmonių ypatumų apraiškos.

(Gyvenimas prūsų Lietuvoje, 1948, p. 45)

Zvilgis i Lietuviai Tautos Likimā.

Lietuviai kanta jau labai seniai Europoje būvo žinoma, kad ir kiti varda
kalbėta seniai apie ją ^{Lietuvius} kaip apie Lietuvos, vėliau ir kaip apie Balties. Senovės
Graikai visa-kā apie juos sūginąjo. Pirmas davo is jų krastis girtarā
kaip žibantiā brangmenā. Ir lyg rėdauji jų žuovis prū jų, jie labai
vertinū jų galūnes, jų žuovis kumū, dorā ir maldin gūmā.

Šešė tai ne vien Graikai, ale ir Romėčiai bei kiti. Vis labai gyrė
geras jų ypatybes. Vėliau, būtent 11- šimtmeče dārė tai ir tieli žymūs
Vokiečiai. Keartota tai visais laikais. Tik parskatiniiai buvo ir ne-
labū apsirėiskimū. Ir kartais teko patirt, kad tieli Lietuviai elgęsi
ir aukštes girtinuos, ale apgailėtinaiai negeras.

Vydiūnas.
1938. VI. 22.

...tū malonēkite priiuti
...sirdiņgu sveikinimu
...ēji ma. Prisimēna ma
...tāko ilgais mācīs nu
...lēt mūsai tautas gyvī
...varas pamiršus, ku
...tēti verilicajanti
...liuos, kad būsimu
...us nebe tik mēro
...i visiem geriausiem
...darbāms ko-geriau
...prasys ir ismels vala
...gatybei, kur tik loģika
Pasiilgimas: pasakiškas triju veiksmu
vaidinimas. 1938 m.

Kalba kaip tik yra aiškiausiai pasireiškiantis
tautos gyvenimo ir dvasingumo savitumas.

(Raštai, t. 4, p. 308)

Kiekviena tautų kalba yra atskira žmoniškumo giesmė.

(Sąmoningumas ir nesąmoningumas. Žvilgsniai į gyvenimo esmę, 1915, p. 134)

Kalbą reikėtų ir vadinti tautos vėliava.

Ji atspindi tautos kraują ir jos jausmų – minčių – norų gyvenimą.

(Tautos givata, 1920, p. 7)

Negalima numanyti kitos tautos savybių nepažįstant jos kalbos.

Ir niekuo kitu tauta neapreikš savo širdį,
sielą ir dvasią taip kaip savo kalba.

(Tautos givata, 1920, p. 7)

Kalbos yra tautų giesmės, yra jų hymnai.

Ir su kalba tikėtai tautos išlieka gyvata.

(Tautos givata, 1920, p. 8)

Laisvė matyti tik tada, kai gali skleistis tikrasis žmoniškumas.

(Raštai, t. 4, p. 239)

Tauta taps laisva tik tada,
kai kiekvienas tautos žmogus sieks tikrosios – esmės – laisvės.

(Raštai, t. 4, p. 243)

Žmogus nesijaučia pavergtas,
kada jis nekliudomai reiškia savo esmę.

(Raštai, t. 1, p. 499)

KU biblioteka
Retų spaudinių, kolekcijų ir rankraščių skyrius

D. Česnulevičiūtė
I. Kislauskas

2013